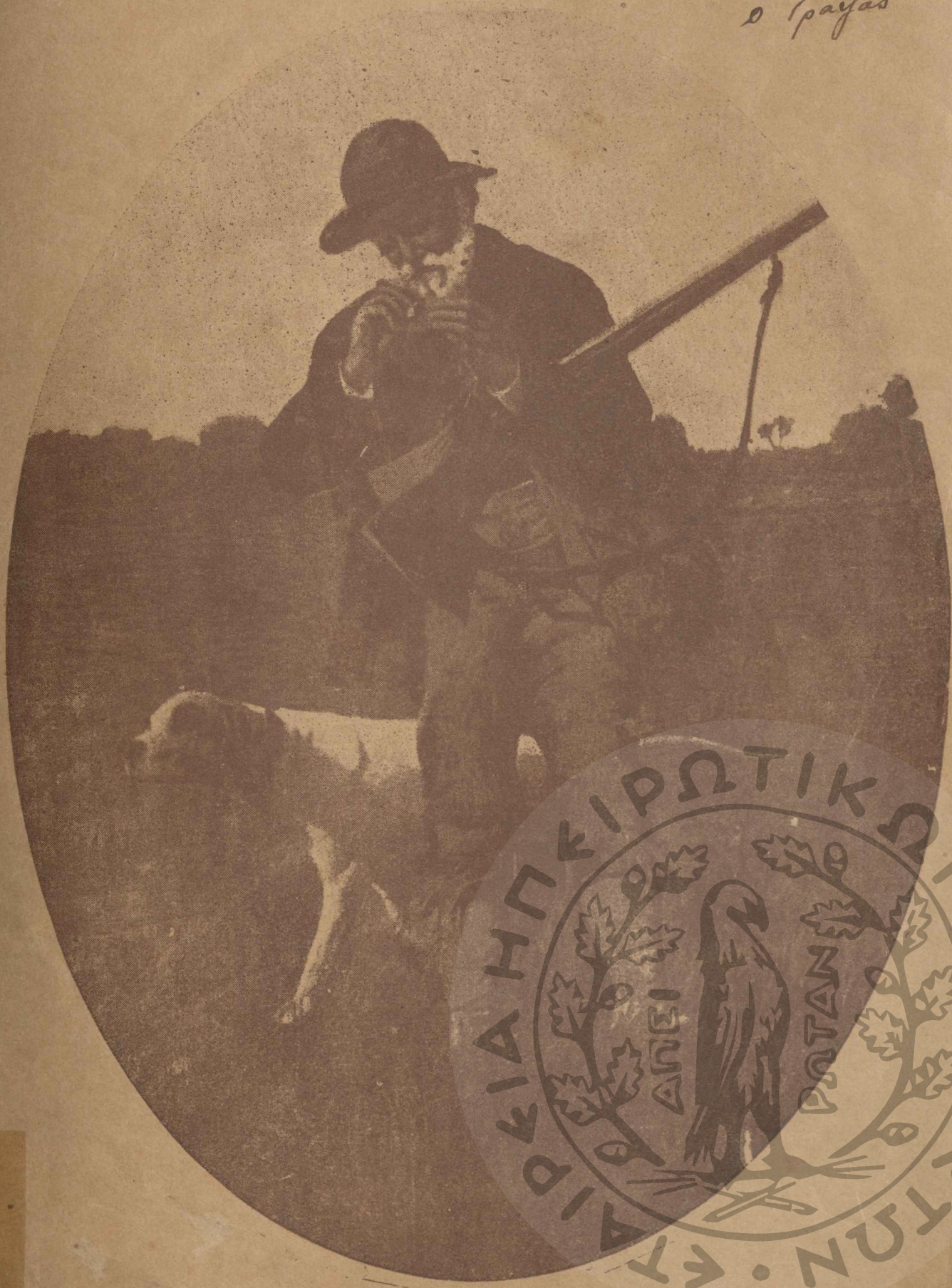

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Εἰς τὸν ἀγαθὸν μου
Κ^ον Εγγ. Βρίττον
ὁ Γράψας

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡ. 75

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΙΝΑ
ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΣ

ΖΩΗ ΕΚΛΗΠΟΥΣΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ
Κ. ΑΝΑΣΤ. ΜΕΤΑΞΑ

Εἰς πάντα τὰ Κράτη, μηδεὶς γειτονικῶν Βαλκανίων ἐξαί-
μένων, ἐκδίδονται κυνηγε-
τικὰ, ἀπὸ πολλοῦ
μου, μετὰ ἀναγνώστας τὴν
μονοτονίαν τοῦ κυνηγετικοῦ
μου, ἥτις, παρακολουθεῖ δι-
κῶν, τὰς ἐξελίξεις τῆς παγ-
σμίου κυνηγετικῆς κινήσεως,
ιδάσκειται καὶ ἐντροφᾷ εἰς τὰς
τῆρας τῶν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας
Θεοὶ, κατὰ τὴν μυθολογίαν,
θεοποίησαν ἐν τῷ προσώπῳ
τῆς παρθένου Ἀρτέμιδος, εἰς
τὴν χώραν τῶν ἡμιθέων τῶν
μηδέντων ὑπὸ τῶν Θεῶν τοῦ
Ὀλύμπου, διὰ τοῦ θείου δωρή-
ματος τῆς κυνηγεσίας, εἰς τὴν
Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα τοῦ Ξε-
νοφάντος, τοῦ πατρὸς τῆς θη-
ρευτικῆς καὶ συγγραφῆς τοῦ
θανάτου ἑλληνικοῦ ἔπους, εἰς
τὴν χώραν εἰς ἣν ἐξεπονή-
σαν τὰ ἀριστουργήματα πε-
ρὶ τῆρας τοῦ Σωκράτους
καὶ τοῦ Ἀριανοῦ καὶ τὰ μεγα-
λειώδη κυνηγετικά ἐπικά ποίη-
ματα τοῦ Ὀππιανοῦ, ὁ κυνη-
γετικὸς κόσμος ἐστερεῖτο μέχρι
νῦν ἐνὸς δημοσιογραφικοῦ
γίγαντος, μέσῳ τοῦ ὁποίου νὰ
παρακολουθῇ τὰ ἐνδιαφέροντα
αὐτῶν ζητήματα.

Καὶ εἶναι ἄπειρα τὰ ζητή-
ματά μας, ὥς εἶναι πολλαπλῇ,
σημασία τῆς θήρας.

Ἡ τέχνη τῆς θήρας, αἱ ἐπι-
τημονικαὶ μελέται τῶν θηρευ-
τῶν μέσων, ἡ κυνηγετικὴ ὁ-
τεχνία, ἡ ἱστορία, ἡ προσ-
κομία καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς
τῶν θηραμάτων, τὸ θηρευτι-
κὸν Δίκαιον καὶ ἡ θηρευτικὴ
πολιτικὴ, ὁ οἰκονομικὸς παρα-
γοντισμὸς καὶ ἡ πλουτολογικὴ
σημασία τῆς κυνηγεσίας, ἡ ὑ-
γεινὴ καὶ ἡ ἠθικὴ, ἡ αἰσθητικὴ
αἱ ἡ κοινωνικὴ σημασία τῆς
θήρας, ἡ κυνολογία καὶ ἡ καλ-
πρέγεια κυνοθηρευτικῶν εἰδῶν
παγκόσμιος θηρευτικὴ ἐξέ-
λιξις καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρα-
τοῦσα κυνηγετικὴ κατάστασις,
καὶ τὰ ποικίλα συναφῆ θηρευ-
τικὰ ζητήματα, δὲν ἔτυχον κοι-
νῆς καὶ προσοιτῆς διαδόσεως ἐν
τῇ χώρᾳ μας.

Τὴν ἑλλειψίν ταύτην, ἐδυστυ-

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία μᾶς διδά-
σκει ὅτι ὅλα τῆς χώρας τὰ μεγάλα
ἔργα καὶ ἐκτεταμένα δάση ἔβρισκον
ζωῆς ἀγρίας παντοίων θηρίων κατὰ
τὴν ἀρχαιότητα.

Ἀν' ἐλπίδι τῆς ν' ἀνατρέξῃ εἰς
τὴν ἐποχὴν τῆς Ἑλληνικῆς μυθο-
λογίας, καθ' ἣν ἡ Ἀρτεμις παρί-
σταται ὡς λυτρώτρια τῆς ὑπὸ τοὺς
βρυχηθμοὺς τῶν θηρίων τρεμύσης
ἀνθρωπότητος, ἂν ἀναπολήσῃ τῆς
τῆς δραματικῆς περιπετείας τῆς Πά-
λης τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τὸν Πύ-
θωνα καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους
θανάτου τῆς Λερναίας Ὑδρας,
ἀγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι κατὰ τοὺς
μυθικοὺς ἐκείνους χρόνους, ἐντὸς

τῶν ἀχανῶν καὶ ἀνεξερευνητῶν ἑ-
λκῶν τῆς εἰσέτι ἐρήμου κατοικίαν χώ-
ρας, παρέτεινον ἀκόμη τὴν σκοτει-
νὴν τῶν ὑπαρξῶν τελευταίον τινὲς
τῶν μεγαλοσάυρων, ζωντανὰ ὑπό-
λοιπα τῆς τριτογενεῦς ἐποχῆς, ἐνῶ
ἔστηνον ἡδὴ τὴν κατοικίαν τῶν οἰ-
θεῶν τοῦ Ὀλύμπου τὴν κορυφὴν
καὶ ἐγκαθίσταντο αἱ μεῦσαι εἰς τοὺς
ἑλικῶνας τὰ σύσκια δάση.

Μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Ξενοφῶ-
ντος, ὡς οὗτος ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς
τοῦ ἀναφέρει. «Λέοντες καὶ παρδά-
λεις, λύγινες, πάνθηρες, ἄρκτοι καὶ
τ' ἄλλα ὅσα ἐστὶ τοιαῦτα θηρία ἡ-

λίσκετο περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος καὶ
εἰς Κιττὸν τὸν ὑπὲρ τῆς Μακεδο-
νίας, τὰ δὲ ἐν Ὀλύμπῳ τῷ μισίῳ
καὶ ἐν Πινδῷ».

Ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἡρωϊκῆς μυ-
θολογίας ἐναργῶς διαφαίνεται ἡ
κυριαρχοῦσα ἐννοία τῆς προσπαθεί-
ας καὶ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀλλῆς
τοῦ κηρυγμοῦ ὡς πρώτου καὶ ἀπα-
ραιτήτου ἔργου εἰς τὴν ἴδρυσιν δη-
μοσίου κοινωνικοῦ βίου.

Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Θεσεύς, εἰς τὴν
τὴν δρᾶν τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα
ἀλληγορικῶς ἀπέδωκεν ὅλα τὰ ἀν-
θρώπινα ἔργα, ἅτινα ἡ μετατροπὴ
τοῦ βίου ὁλοκληροῦ λαοῦ ἀπὸ νο-
μάδος εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν
ἀπῆλθε, παρίστανται ὡς μεγάλοι
κυνηγοί.

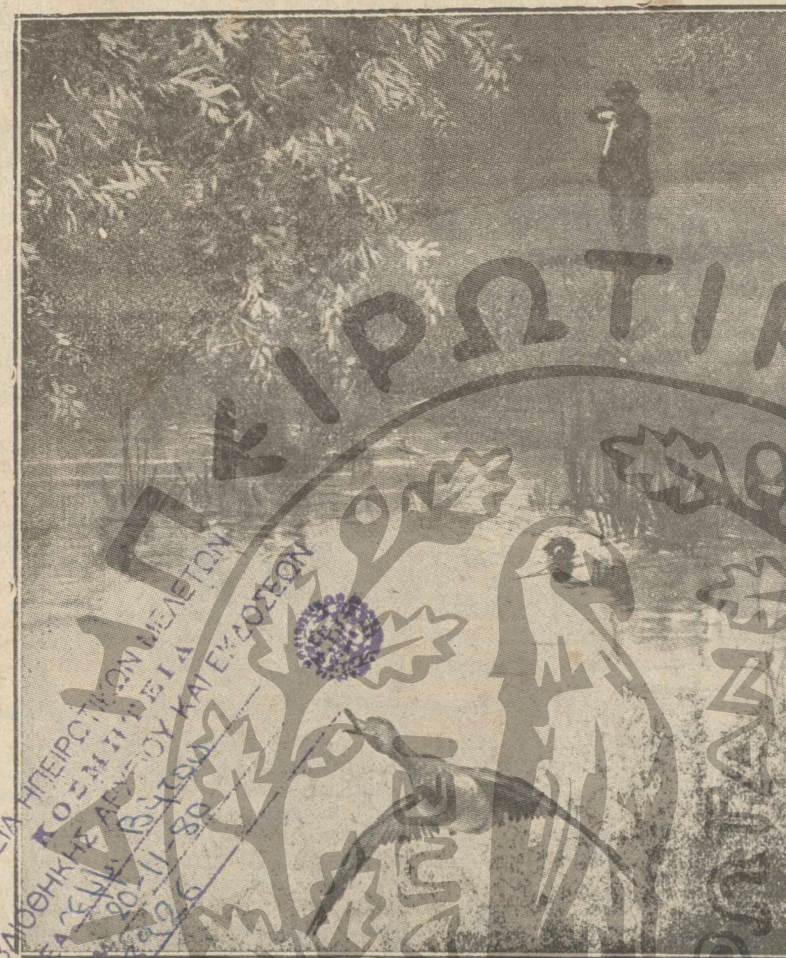
Ὁ Λέων τῆς Νεμέας καὶ τῆς Κρή-
της ὁ Μινώταυρος, παρίστανται κατὰ
στασιν διάφορον τῆς τῶν μετέπειτα
χρόνων, ὅποτε ὁ φωτεινὸς τῆς ἱστο-
ρικῆς ἐποχῆς βίος, διέλυε τὴν σκο-
τεινὴν τῶν μύθων ομίχλην, ἀλλὰ
καὶ τότε, τόσον παρ' Ἑλλήσιν ὥσπερ
καὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ἐνεργῶς ἀ-
πανταχοῦ διαφαίνεται ὁ ἐνδυσια-
σμὸς καὶ τὸ σέβας ἅτινα τὸ εἰς ἑ-
παρκρὸν ἀνεπτυγμένον πνεῦμα τῶν
λαῶν ταύτων ἔτρεφε πρὸς τὸ εὐγε-
νὲς τῆς θήρας ἔργον.

Ὁ Εὐρυπίδης κατέστησε κέντρον
μίας τῶν τραγῳδιῶν τοῦ τῆς θήρας
Κάπου, ὁ Ἀριστοτέλης ἐντολὴ τοῦ
Ἀλεξάνδρου· συνέγραψε πραγμα-
τείαν περὶ θήρας, ὁ Ὀππιανὸς ἐξυ-
μνεῖ αὐτὴν διὰ τῶν ἀσμάτων τοῦ
καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀνεκύρυσεν αὐτὴν
ὡς δῶρον τῶν Θεῶν πρὸς τοὺς ἄν-
θρώπους καὶ ὡς τὴν καλλιτέραν
προπαιδείαν τῆς νεολαίας εἰς μέλ-
λοντας στρατιώτας.

Θρησκευτικὰ ἱεροτελεστία περὶ-
εβᾶλον τὸ εὐγενὲς ἔργον τῆς θήρας
καὶ ἀπετέλεσαν σπουδαῖον μέρος
τῆς θείας λατρείας, ἥς ὁ περίφημος
τῆς Ἀρτέμιδος Ναός ἐν Ἐφέσῳ ὑ-
πῆρχε κατὰ τὴν ἐννοίαν ταύτην τὸ
λαμπρότερον καὶ φωτεινότερον σύμ-
βολον. Ἀναμφιβόλως ἀπὸ τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος οὐ-
δὲν οἰκοδόμημα θρησκευτικῆς λα-
τρείας ὑπῆρχεν ὥς τότε τόσον πε-
ρίλαμπρον καὶ περιέκλεισεν ἐν αὐ-
τῷ τόσους θαυματούς, ὥσπερ ὁ ναὸς
ἐκείνος.

Τὸ ἐπικύλον ἀγαλματῆς Θεᾶς,
ἐν τῶν μεγαλειτέρων ἀριστοτεχνη-
μάτων τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἐκό-
σμηται τὸν ἱερὸν. Παρίστα τὴν Θεάν
ὡς Σελήνην, μετὰ τὴν ἡμισέληνον
ἐπὶ τῆς κόμης, ὠπλισμένην μετὰ
τόξον καὶ τὴν φαρέτραν, ἐπὶ τοῦ
ὑπὸ ἐλάφῳ συρρομένου ἄρματος τῆς
περιβαλλομένης ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ
Πανὸς δωρηθέντων αὐτῇ κυνῶν.

Εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ ἔδυσαν αἱ Ἑ-

Τὸ Κυνήγι τῆς Πάππας

χῶς δὲν ἐπλήρωσαν αἱ ἐλάχι-
σται ἐκδόσεις ἑλληνικῶν κυνη-
γετικῶν βιβλίων, καὶ εἰς ἡμᾶς
ἔλαχεν ὁ κληρὸς, τῆς διδασκα-
λίας ἧς ἐπιτραπῇ νὰ εἰπωμεν
καὶ τῆς διαδόσεως τῶν περὶ τὴν
θήραν ζητημάτων, διὰ τοῦ πα-
ρόντος περιοδικοῦ.

Προβαίνοντες εἰς τὴν ἐκδο-
σιν, τοῦ δεκαπενθήμερου-πρὸς

τὸ παρόν, περιοδικοῦ «Ο ΚΥ-
ΝΗΓΟΣ», ἐλπιστούμεν ὅτι ἐκ-
πληροῦμεν κοινὸν πόθον ὁλο-
κλήρου τοῦ κυνηγετικοῦ κό-
σμου τῆς πατρίδος μας, καὶ δια-
τρανοῦμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι
οὐχὶ ματαίως κατεβλήθησαν αἱ
προσπάθειαι μας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν

Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΣΚΟΠΕΥΕΙΝ

—Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

Εἰς τὸ δάσος τοῦ Saint Germ
ἀντικατέστησεν ὁ Ἅγιος Γερμο

in, τοῦ Lüttich καὶ ἐτάφη ὑπὸ τῶν
ναυῶν εἰς τὸ θάλασσαν τῶν Ἀνδρῶν

Τὸ τοιούτον εἶναι ἄλλου δὲ ἤτοι
γεν μᾶλλον ιστορικὸν καὶ ἀρ-
λόγου καί, ὁμολόγη, τὸ ἔργον
τὸ δὲ ὑπερβαίνει πιθανὰς τὰς
νῆμαίς μου. Θὰ ἀντιπαράθε-
ῶμαι τὰς ἐποχὰς τῆς θήρας καὶ
τὸ ἀνθρώπου εἶναι ὡς μόνον
πρωτόγονα ὅπλα του, τὴν αἰ-
κὴν του ἀλκήν, τὸ ἀκόντιον τοῦ
βέλῳ, τὰ δίκτυα καὶ τὰς πα-
τὸν ἵππον, τοὺς κύνες καὶ τὰς
ρακὰς καὶ δὲ φθάσαι εἰς τὴν ἐ-
πὶ τῶν τελευταίων τελειοποιήσε-
ῶν, ἐκθέτων ταύτην εἰς τὰς
σεχεῖς φύλλον τοῦ "Κυνηγετοῦ"

ΕΛΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗΣ ΒΟΛΗΣ

ΚΑΤΑ ΚΙΝΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΟΧΟΥ

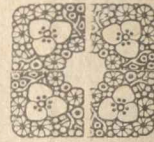
ὑπο το πτερυγιόν (15).
 Ἐάν τούναντιόν το πτηνόν ἵπται
 πρὸς τὰ κάτω ἢ σκοπέυεις δέον νά
 νη ἐμπρὸς καὶ ἀρεκτὰ ὑπεράνω. Ἡ
 λή αὕτη εἶναι πως τῆς προηγουμένης
 δυσχερεστέρα διότι το πτηνόν ἵπται
 κάτωθεν τῆς σκοπευτικῆς γραμμῆς καὶ
 ἀποκρύπτεται ὑπὸ τῶν καννῶν (16).

σεως 10-25 μέτρων· πρόκειται περί τῶν
βολῶν πέραν τῶν 40 μέτρων, καθ' ὅσον
τὰ σημερινὰ φυσίγγια εἶναι ἀπο-

Γενικῶς ὁ χρυσοῦς κανὼν τῆς εὐστο-
χου σκοπεύσεως κατὰ κινουμένου οἰ-
χου εἶναι νὰ σκοπεύωμεν ἔμπρός, πᾶ-
ντοτε ἔμπρός καὶ ἐκτός ὀλιγίστων ἐξ-
ρέσεων. Τὸ πῶς οὖν ὁμοῦ ἔμπρός καὶ
καὶ μυστικὸν τὸ ὁποῖον μανθάνη τις
νὸν διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς παρατηρή-

Ποδὲ ἄλυσιν τοῦ προβλήματος δὲν ἀρκεί μόνη ἡ γνώσις τῆς ταχύτητος τοῦ κινουμένου στόχου· ἀνάγκη να γνωρίζωμεν καὶ τὴν ταχύτητα τοῦ βλήματος ἑξῆς. Ἐδίδεθη δὲ ἀκριβεστάτων ηλεκτρικῶν συσκευῶν ὅτι τὸ βλήμα διὰ νὰ διανῆσθῃ τὸ ἀπὸ τοῦ στόμου τῆς κάννης διάστημα μέχρι τοῦ στόχου (40 μέτρα) ἀπαιτεῖ χρονικὸν διάστημα 118 τοῦ δευτερολέπτου.

~ Η ΤΥΦΕΚΙΑ ~

Μέσος όρος σκαγιών τρωσάντων το θήραμα	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
*Από 100 θηράματα										
*Εφονεύθησαν . .	20,6	38,2	55,1	68,1	76,6	83,7	88,5	91,7	94,0	95,6
*Επληρώθησαν . .	53,4	50,2	38,6	28,1	21,0	14,6	10,3	7,5	5,3	4,4
*Εφυγαν	26	11,6	6,3	3,8	2,4	1,7	1,4	0,8	0,7	0,6

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΣ

— = —

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΥΡΙΤΙΔΟΣ

Σήμερα με τὰς μεγάλας προόδους της επιστήμης και με τὰς τόσο πολεμικά γεγονότα, είναι γνωστά εις όλους αἱ σπουδαίοντες ιδιότητες της πυριτίδος. Οὗτω π.χ. ὁ καθὲς γνωρίζει ὅτι μερικὰ γραμμάτια πυριτίδος εἶναι ικανὰ νὰ προκαλέσουν τὸν θάνατον καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου θηρίου. Μὲ μικρὰν σχετικῶς ποσότητα πυριτίδος δύναται νὰ θυματισθῇ τεράστιος βράχος, νὰ ρυθισθῇ ἐνὶ μέλει πλοῖα καὶ νὰ ἐκσπενδισθῇ βλήματα μεγάλου βάρους εἰς δεκάδας χιλιομέτρων ἀπόστασιν μετὰ σημειώνας προόδους, εἰς ἐκατοντάδας χιλιομέτρων, μετὰ τὰς προόδους τῆς αἰχμῆς.

Ἡ πυρίτις, ἡ ἔχουσα τοιαύτας ιδιότητες, αἵτινες ἐκπλήσσουν τοὺς πάντας, δὲν εἶναι οὐτε προϊόν τύχης, οὐτε διὰ μαγείας προσκινῶν. Τουναντίον εἶναι προϊόν σκέψεως καὶ ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ δολιχόρουν αἰῶνα τὸ προσηυχόμενον καὶ τὸ ἀνεύχεται. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς προσπάθειάς του ἡ φύσις, ζηλοτύπως τρόπον τινὰ φρομένη, τὸ ἀπέκρινεν ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἀνθρώπου.

Ὡς σκοπὸν ἔχοντες ν' ἀσχοληθῶμεν εἰς προσεχῇ ἄρθρῳ λεπτομερῶς περὶ τῶν ιδιοτήτων τῆς πυριτίδος ἀπὸ κηρυγνέτης ἰδίας ἀποφάσεως, δὲν θεωροῦμεν ἐν τοιαύτῳ ἀντικείμενῳ νὰ ἀναγγίλλωμεν τὸν "Κυνῆτον", νὰ προσφύξωμεν εἰς μίαν σύνοιον ἱστορικὴν ἀνασκόπῃσιν τῆς πυριτίδος.

Θὰ μὲς ἐπιτραπῇ ὁδὸν, ὅπως ἐξεργάσῃμεν τὸν ὁρίον, τὸ ὅποιο τὸ παρὸν περιοδικὸν ἐχάραξεν, ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ πέραν ἀκόμῃ ἐκείνου ποὺ μὲς ἀπεικονίζει ἡ ἱστορία, ἀφίνοντες τὴν φαντασίαν νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν μακρυνῶν ἐκείνων προϊστορικῶν ἐποχῶν καὶ νὰ ἴδωμεν ποῖα μέσα μετεχειρίσθη τὸ πρῶτον ὁ πρωτογενὴς ἄνθρωπος τὸσον πρὸς ἀμυναν, ὅσον καὶ πρὸς ἐπίθεσιν. Ἀρχόμενοι τοιούτων τρόπων ἀπὸ τὸ πλὴν μακρυνὸν παρελθὸν καὶ παρακολουθόντες ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν τοὺς διαφορὰς σταθμοὺς τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως, θὰ φθάσωμεν μέχρι τῶν προόδων, αἵτινες ἐπετεύχθησαν ἐπὶ τὸν ἡμέτερον καιρὸν.

Διὰφορα εἰδηζῶν καὶ φυτῶν ἐκάλυπτον τὴν γῆν, ὅτε ἀνεφάνη ὁ πρῶτος ἄνθρωπος. Τὸ ἐνοτικὸν τῆς αὐτοσυντηρήσεως τὸν ὅδε πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Διὰ τῶν χειρῶν του ἔκοπτε καρπούς καὶ ἐτρωγεν. Πῶς ὅμως ἤδυνάτο νὰ συλλεβῇ τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὅποια τὸν ὑπερέβαινον εἰς ταχύτητα καὶ ἀρετὰ ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς δύναμιν; Πλέον εὐφύης αὐτὸς ἀπὸ τὰ πρὸς ζῶα, παρετήρει καὶ ἐσκέπτετο.

Ἐκ τυχαίων ἴσως φυσικῶν φαινομένων, ὅπως π.χ. ἐκ τῆς πτώσεως, ἐνδὲς λίθου ὑψηλὰ τοποθετημένου, ἐπὶ ἐνὸς κάτωθεν διερχομένου ζώου ἡ καθήμενος πτηνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, συνεπείρην ἐπὶ ἀρκούσας νὰ εἶναι ἕνα λίθον μὲ ἀρκετὴν δύναμιν ἐναντίον ἐνὸς ζώου ἡ πτηνοῦ, ἵνα τοῦ δόσῃ, νεκρὸν εἰς τὰς χεῖρας, τὸ ἐπιθυμητὸν θήρμα. Οὕτω λοιπὸν ἀγνοῦντα εἰς τὸ λογικὸν συμπέρασμα, ὅτι ὡς πρῶτον ὄπλον ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίσθη λίθους καὶ ξύλα, τὰ ὅποια ἡ φύσις ἀφρόνως τοῦ παρέσχεν.

Μὲ τὴν πάροδον ὅμως τοῦ χρόνου, ὁ ἄνθρωπος ἐξελισσόμενος πνευματικῶς, ἐξήγησε νὰ τελεοποιήσῃ τὰ ἀρχαῖα ὄπλα του. Τοιούτων τρόπων, ἀντὶ τῶν ἀπλῶν λίθων, ἀνεύχθησε σκληροῦς τοιοῦτων, τοὺς ὁποίους ἐλάβευσεν καὶ κατεσκεύασε πελεκῆσαι καὶ μαχαίρας. Δι' αὐτῶν ἤδυνάτο εὐκολώτερον νὰ καταβάλλῃ τὰ θηράματα καὶ νὰ κότεῖ καὶ ξύλα πρὸς θέρμανσιν.

Βραδύτερον ὁ ἄνθρωπος ἐπενόησε τὰς σφενδόνας, γνωστὰς καὶ σήμερον, διὰ τῶν ὁποίων ἤδυνάτο νὰ ῥίπτῃ λίθους μετὰ μεγάλης δυνάμεως, εἰς ἐκατοντάδας μέτρων ἀπόστασιν.

Οἱ αἰῶνες καὶ αἱ χιλιετίδες διεδέχοντο ἀλλήλας χωρὶς νὰ παρατηρήται μεγάλη βελτίωσις εἰς τὰ ἀρχαῖα ὄπλα τοῦ ἀνθρώπου.

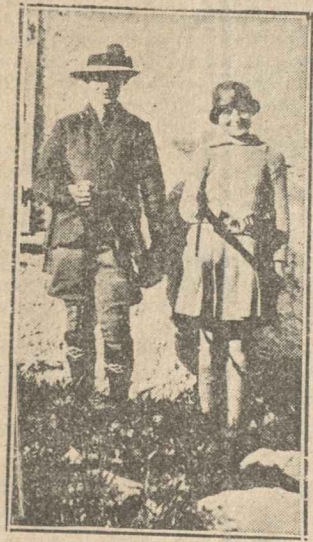
Πολὺ βραδύτερον, ἴσως ἐντὸς τῆς ιστορικῆς περιόδου, ἀναφαίνεται ὡς ὄπλον τὸ ἀκόντιον καὶ μετέπειτα τὰ βέλη. Ἡ χρῆσις τῶν ὀπλῶν αὐτῶν διήρκεσεν ἐπὶ πολλὴν καὶ ἐχρησιμοποίησαν καὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων οἵτινες

παρ' ὅλων τῶν μέγαν πολιτισμῶν τῶν οὐδεμίαν τροποποίησιν ἐπέφερον εἰς τὰ πολεμικὰ τῶν μέσων.

Ἀκόμῃ καὶ σήμερον τὰ βέλη καὶ ἀκόντια χρησιμοποιοῦνται παρὰ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀφρικῆς, Ἀμερικῆς καὶ παρὰ τῶν Ἑσκιμῶν, δηλαδὴ παντοῦ ὅπου λόγῳ διαφορῶν συνθηκῶν, δὲν ἔχει ἀκόμῃ εἰσχωρῆσαι ἡ πρόοδος. Λόγῳ ὅμως τῶν ἀγῶνων μέχρις ἐξοντώσεως, οἵτινες ἀνέκαθεν ἐλάμβανον χώραν, τὸσον μεταξὺ οἰκονομῶν, ὅσον καὶ μεταξὺ νομάδων, ὁ ἄνθρωπος ἐπέδιδε καὶ ἀνεύχθητε ἄλλων μέσων ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως, τὸ ὅποιον νὰ ἐπιτύγῃ καὶ εἰς τοὺς ἀδυνάτους ἀκόμῃ ν' ἀντεπεξέρχονται κατὰ τὸν ἰσχυρὸν καὶ τὸ ὅποιον νὰ παρέχῃ τὴν νίκην εἰς τὴν σκέψιν καὶ οὕτως εἰς τὴν ἔλπιν. Ὡς μέσον ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐγένετο δεκτὸ τὸ πρῶτον ἡ πυρίτις.

Πράγματι ἡ ἀνακάλυψις τῆς πυριτίδος παρ' ὅλην τὴν ἐν πολέμῳ χρησιμοποίησιν τῆς, ἀποτελεῖ ἐν τῶν μεγάλων συντελεστῶν προόδου τῆς ἀνθρωπότητος.

Μολοντοῦ ἡ ἐποχὴ καὶ ἡ χώρα ὅπου τὸ πρῶτον ἐγένετο χρῆσις πυριτίδος δὲν εἶναι ἀπολύτως γνωστὰ καὶ παρ' ὅλην τὴν διαμάχην μεταξὺ διαφορῶν χωρῶν, αἵτινες θέλουσι ν' ἀποδώσῃσιν αὐτὴν εἰς ἰδικούς των πολιτάς, ὅπως π.χ. συμβαίνει μετὰ τῶν Γερμανοῦς, οἵτινες θεωροῦν ἐφευρετὴν τῆς πυριτίδος τὸν μοναχὸν Sehwrigt, δυνάται παρ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω, νὰ λεχθῇ σχεδὸν μετὰ βεβαιότητος ὅτι οἱ Κινεζοὶ καὶ οἱ Ἰνδοὶ εἰ-

Οἱ μικροτεροὶ κυνηγοὶ τῶν Ἀθῶν Norman & Olive H. Finnis εἰς τὸν Ἀγ. Κωνσταντῖνον-Μασσαθῶνος

ναί οἱ ἐφευρεταὶ τῶν ἐμπορητικῶν μυγμάτων καὶ ἐπομένως οἱ πρόδρομοι τῆς μαύρης πυριτίδος.

Βραδύτερον ἀναφαίνεται χρησιμοποίησις τοιοῦτων μυγμάτων ἐν Βυζαντίῳ, τὰ ὅποια μετεχειρίζοντο κατὰ τῶν διαφορῶν πολιτικῶν τῆς πόλεως. Ὁ καθὲς γνωρίζει ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι τὸ 667 μ.χ. ὁ Καλλίνικος, ἀρχιτέκτων Σύριος, κατασκεύασε τὸ λεγόμενον ὑγρὸν πύρ, διὰ τοῦ ὁποίου κατέκαυσεν τὸν στόλον τῶν Ἀράβων. Τὸ τοιοῦτον πύρ ἀποτελεῖτο ἀπὸ μίγμα θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ φυτικῶν ἐλαίων, ἐλαίου πίσης, ῥητίνης κ.λ.π. Τὸ μίγμα ἐτοπιδεῖτο ἐντὸς δοχείων, ἀνεφλέθη, καὶ δι' ἰδικῶν συσκευῶν ἐξαεστελλετο κατὰ τῶν ἐχθρῶν πλοίων ἢ κατὰ τῶν ἐχθρῶν στρατοπέδων.

Τὸσον ὅμως οἱ Κινεζοὶ ὅσον καὶ οἱ Βυζαντινοὶ, μετεχειρίσθησαν τὸ μίγμα θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ νήρυ, δι' ἐμπρηστικῶς σκοποῦς. Δηλαδὴ τὸ μετεχειρίζοντο ἢ νὰ παράγουν πυρκαϊὰς ἢ ἀποπνικτικούς καπνοὺς ἢ νὰ ἐνοστεύωνται πανικόν.

Πρὸς τοῦτο ἐλάμβανον ξύλα, τὸ ἄκρον τῶν ὁποίων ἐκάλυπτον διὰ τοῦ ἀνωτέρω μίγματος ἢ διὰ λυόμενου θεοῦ, τὰ ἥσαντο καὶ δι' ἐξηκοντίων ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν. Δὲν δύναται ὁδὸν οὐτε

οἱ μὲν οὐτε οἱ δὲ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πραγματικῶς ἐφευρεταὶ τῆς πυριτίδος τῆς ὁποίας ἡ θεμελιώδης ιδιότης εἶναι οὐχὶ ἡ παραγωγὴ πυρκαϊῶν, ἀλλὰ ἡ ἐκσπενδίσαις στερεῶν σωμάτων εἰς μακρινὰς ἀποστάσεις.

Πολὺ βραδύτερον κατὰ τὸν 13 αἰῶνα οἱ Ἀράβες, οἵτινες, λόγῳ τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, τὰς ὁποίας εἶχον μετὰ Κινεζοῦς, ἔμαθον τὴν σύστασιν τῶν ἐμπρηστικῶν μυγμάτων, ἐπέδιδον τὴν ἐν τῇ μελέτῃ τῆς καύσεως, τὸν ἀνωτέρω μυγμάτων.

Οἱ Ἀράβες εἶναι οἱ πρῶτοι, οἵτινες θέσαντες ἐντὸς σελήνων μίγμα θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ νήρυ ἠδυνήθησαν ν' ἀποστείλουν εἰς μακρινὴν ἀπόστασιν στερεὰ σώματα σχήματος βέλους.

Ὡς ἐφευρεταὶ ὁδὸν τῆς μαύρης πυριτίδος πρέπει νὰ θεωρηθῶν οἱ Ἀράβες.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν Ἀράβων ἡ πυρίτις εἰσῆλθον καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, πρῶτον ἐν Γερμανίᾳ περὶ τὰ μέσα τοῦ 13ου αἰῶνος, ὁλόντες βραδύτερον ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας.

Τὰ συστατικά τοῦ μίγματος τῶν Κινεζῶν, ἀπετελοῦντο ἀπὸ θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ νήρυ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σῶμα, ἀφῆντο εἰς τὴν Κίνα. Αἱ ἀναλογίαι τοῦ μίγματος δὲν ἦσαν καθορισμέναι καὶ αἱ ιδιότητες ἐξηρατῶντο ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῶν συστατικῶν, ἢ ὅποια παρημελεῖτο τελείως ὑπὸ τῶν Κινεζῶν.

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ὅμως τῆς πυριτίδος εἰς τὴν Εὐρώπην ἤρχισεν ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτῃ αὐτῆς. Τοιούτων τρόπων ἀπὸ τὸν 16ον αἰῶνα αἱ ἀναλογίαι τῶν συστατικῶν, τῆς μαύρης πυριτίδος, ἐπαυμώθησαν εἰς 75μ. νήρυ, 12,5 ἀνθρακὸς καὶ 12,5 θεοῦ, μετὰ μόνον μεταβολὰς ἀπὸ χώρας εἰς χώραν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τὰ συστατικά ἐκονοποιοῦντο καὶ ἀνεμνύνοντο ἀπλῶς. Ἡ τοιαύτῃ πυρίτις ἦτο λίαν βραδυκαῖα, παρουσίαζε μεγάλαν ἀνομοιογένειαν, πολλὰ ἀνωμαλίας καὶ ἀπῆται μακροχρόνια ὄπλα. Βραδύτερον ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης ἐπέτρεψε τελειότεραν καθαρότητα τῶν συστατικῶν, θεοῦ, νήρυ, ἀνθρακὸς. Τὰ συστατικά αὐτὰ ἐκονοποιοῦντο καλῶς, ἀνεμνύνοντο καλῶς, ὑγραίνοντο καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς πίεσιν. Οἱ πλακύντες ἐθάρυντο εἰς εἰδικὰ μηχανήματα, οἱ δὲ κόκκοι ἐξηραίνοντο καὶ ἐλείανοντο. Τοιούτων τρόπων ἐπετυγχάνετο πυρίτις περισσώτερον ταχυκαῖα, τὴν ὁποίαν ἄλλωστε ἤδυνάτο νὰ καταστρώσῃσιν ἀκόμῃ περισσώτερον ταχυκαῖα ἐλαττοῦντες τὴν διάμετρον τῶν κόκκων.

Ἡ σημερινὴ κατεργασία τῆς μαύρης πυριτίδος ἐλάχιστα διαφέρει τῆς προηγουμένης. Σήμερον μετεχειρίζονται πρὸς τελειότεραν ἀνάμεικν, μύλους μετὰ σιδηρῶν κυλινδρῶν ὁμοίους ὡς πρὸς τὴν διάστασιν μετὰ μύλους τῶν ἐλαίου τριβείων. Μετ' ἀρκετὴν ἐξηραίνοντα εἰς εἰς τοὺς μύλους τὸ μίγμα, ὅπερ λόγῳ τῆς τριβῆς ἐξηραίνεται ἀρκετὰ ὑποβάλλεται εἰς πίεσιν καὶ ἡ περαιτέρω κατεργασία τελεῖται ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπὶ 5 σχεδὸν αἰῶνας ἐκυρίαρχε ἡ μαύρη πυρίτις ἀποκτήσασα πλείστας ἐφαρμογὰς, τῶν ἐν πολέμῳ ὅσον καὶ κυνηγίῳ ὅσον καὶ εἰς τὴν καθ' ὅλου βιομηχανίαν, πολλὰς τῶν ὁποίων διατηρεῖ ἀκόμῃ καὶ σήμερον.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἡ διαρκὴς αὐξάνουσα πρόοδος τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς βιομηχανίας ἐπέβαλλον εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀναζήτησιν ἐτέρας πυριτίδος καὶ ἐτέρας ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Πρῶτος ὅστις ἠδύλησε νὰ προσβάλῃ τὴν σύστασιν τῆς μαύρης πυριτίδος ἦτο ὁ Γάλλος Bertholet. Οὗτος ἐξήγησε ν' ἀνακαταστήσῃ τὸ νήρυ μετὰ χλωρικὴν ἀκρίαν. Τρομερὰ ὅμως ἐκρηκτικὴ μετὰ ἀέρι καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς προσπάθειάς του, τὰς ὁποίας πολὺ βραδύτερον ἐπανελάβον ἄλλοι ἐπιστήμονες.

Ἡ τοιαύτῃ πυρίτις λόγῳ τοῦ ὅτι παρονοίαζε πολλοὺς κινδύνους καὶ ἄλλα μειονεκτήματα, ἐγκαταλείφθη ὁλοσχερῶς.

Μετὰ τὸν Bertholet καὶ κατὰ τὸ 1799 ὁ Ἀγγλὸς Howard ἐπέτυχεν τὴν κατασκευὴν τοῦ βροντώδους ὑδαργύρου, καὶ διὰ διαλύσεως ὑδαργύρου εἰς

νιτρικὸν ὀξὺν, - κοινῶς λεγόμενον ἀράβινον forte - καὶ προσθήκης οἰνοπνεύματος εἰς τὴν διάλυσιν. Καταπίπτει ἡ ἀσχολητὴ ἄλλοτε. Λευκὸν κατ' ἐξοχὴν ἐκρηκτικόν, μετὰ τὴν σύνοιον αὐτὴν ἀνασκόπη- ὅπου δι' ἀναμείξεως μετὰ χλωρῆς τῆς ἱστορίας τῆς πυριτίδος δὲν θεωρητολολύθη, κ.λ.π. ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον τῶν ἀσχολητῶν, τὰς ὁποίας ὡς διαίτητον συστατικὸν τῶν καμψι- ἐκρηκτικῶν μέσων ἐπιφέρει εἰς τὴν ἀν- τὸσον τῶν χρησιμοποιούμενων διασπῶν, συνετέλεσεν ἐν τῷ τοῖς τὰ πολεμικὰ καὶ κυνηγητικὰ ὄπλα, ὅσοτα εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρό- καὶ τῶν καμψιῶν διαφορῶν εἰδῶν. Ὅπως καὶ προηγουμένως εἴπο- ναιμίτος.

Μερικὰς δεκαετηρίδας βραδύτατα κατὰ τὸ 1832 ὁ Γάλλος χημικὸς Braconnot τὴν κυριαρχίαν τῆς σκέψεως ἐπὶ ἡμῶν δι' ἐμβρατίσεως ἀμύλου, καὶ πάντοτε αὐθαίρετον ὕλην. Ἐξείν εἶναι τὸ κυριώτερον συστατικὸν τοῦ πύρ ἠδυνήθη ὁ πολιτισμὸς ἄνθρω- πῶν, ἐντὸς νιτρικῶν ὀξέος (azote for n) ἀνακρίσθη τὰς εἰσβολὰς τῶν ἐπέτυχεν τὴν παρασκευὴν λευκῆς οἰνοπνεύματος βαρβαρόν καὶ νὰ κατα- ἦται ἐν ἑρῷ ἦτο λίαν εὐφλεκτός. Ἰλ τὴν δουλείαν τῆς ἀρχαίας ὥμα- τῆς ἐργασίας τοῦ Braconnot, ὅς ἐποχῆς καὶ τοῦ μεσσηνίου. Ὁ δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ πρόδρομος τῶν ὀπλοῦν ἐπιφερόμενων τῶν κολο- βαρβαροπυριτίδος, ἐσυνέχισαν ὁ Ροβῆτων δυνάμεων τῆς πυριτίδος ἠδυνή- καὶ ἄλλοι ἐξ ὧν ὁ Dumas ἐπέβη εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς τὴν κατασκευὴν εὐφλεκτοῦ οὐσίας νὰ ἀνεύρῃ μεταλλεῖα, ἀνθρακον- τοῦ χάρτου καὶ γενικῶς ἐκ διαφόρων, πετρελαιοῦ, κ.λ.π. τὰ ὅποια πά- εἶδον κυνηγίῳ. Ὁ τρόπος τοῦ ὁμοῦ τοῦ ἐπέτρεψεν μετὰ διαφοράς πλοῖα μετ' ἐκείνων ὅν ἐφήρμοσε τὸ πρῶτον τὰ λοιπὰ μηχανήματα νὰ ὑπερκεν- Braconnot, δηλ. δι' ἐμβρατίσεως τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως θετῆς ἐμπό- κυνηγίῳ ἡ τοῦ χάρτου ἐντὸς νιτρικῶν ὀξέος πυκνῶν.

Τὸ 1846 ὁ Ἑλβετὸς Sehoenbatt τὴν ζοῖαν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέ- κατασκευάσας τὴν βαρβαροπυρίτιδα πλὴν εὐχάριστον. ἐμβρατίσεως τοῦ βάρβαρος ἐντὸς μάλιστ' ἀνωτέρως ἐπιστημονικῆς ἀπό- ματος νιτρικῶν καὶ θετικῶν ὀξέος, ὡς ἡ πυρίτις παρέσχεν ἐπίσης ση- τελευταῖον τοῦτο ὀξὺ, ὅπερ κοινῶς νιτρικὰς ὀφέλειας, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν γεται σπέρτο τοῦ βιτριολίου, χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸν ἄνθρωπον τερασταῖα ἵνα κρατῇ τὸ προκείμενον κατὰ τὴν πᾶσιν, τὰς ὁποίας οὗτος ποικιλοτρό- ραρχίαν τῆς βαρβαροπυριτίδος ὡς μελετῶν ἤχη εἰς πλείστα ὅσα καὶ ἐμπόδιζε τὴν ἀραίωσιν τοῦ μίγματος ἀποφάσμα εἶναι ικανὰ διὰ τὴν ἐπι- τῆς, ὅπερ θὰ ἐπέφερε πλείστας ὕλην καὶ τὴν πρακτικὴν ζωὴν, ἀφ' ἑλ- βλάβας εἰς αὐτήν.

Πᾶσαι ὅμως αἱ ἀνωτέρω οὐσίαι ἡ βελτίωσις εἰς τὴν κατανοήσιν τῶν λίαν ἀσάφεις καὶ ἀνεφλέγοντο ἀσπινὰς δυνάμεων καὶ τῆς φιλοσοφίας μάτος. Διὰ τοῦτο δὲν ἐτυχον βιώσιμους φύσεις καὶ ν' ἀντιληφθῇ ὅτι μερι- νικῆς ἐφαρμογῆς.

Αἱ σοφιστικαὶ προσπάθειαι ἐγένεσαν συνδυαζόμενα εἶναι ικανὰ νὰ το ἐν Αὐστρίᾳ ὅπου εἶχον κατοχυρωθῇσιν ὅλα τὰ φαινόμενα τοῦ σύμ- νου ἐπιτύχον μίαν ὁδὸν δόξης καὶ πόνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐτάχθησαν νὰ σταθερότητα. Εἶχον ἰδούσαι ἐκεῖ ἡμεν ὑπὸ τῆς δημιουργίας.

Ἐργασίας πρὸς παραγωγὴν βαρβα- πυριτίδος, ἡ δὲ Αὐστριακὴ Κυβέρνη- εἶχε παραγγείλει καὶ 30 πυρβολομα- αἵτινες θὰ ἐιργάζοντο μετὰ τὴν νέαν ῖτιδα. Κατόπιν ὅμως συνεχῶν ἐκτα- ἔχον ἡγεμονισθῆσαν νὰ ἐγκαταλείψῃ καθεὶ προσπάθειαν.

Ἐν μέσῳ τῆς τοιαύτης ἀπελπί- τῶν ἐπιστημῶν ὅπως δαμάσσουν τὸν οὗτο πρῶτον ἀνεφάνη ὁ Ἀγγλὸς Abel τὸ 1865. Οὗτος πρῶτος ἀπῆλ- τὸν βάρβακα ἀπὸ τὰ ἐφθαρμένα μετὰ καὶ μετὰ τὴν παραγωγὴν τῆς βαρβα- πυριτίδος, τὴν ὑπέβαλε εἰς πολλὰ π- σήματα καὶ βραδυκαῖα μέχρις ὅτου μεθόδῳ ἐφευρεθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐβ- βαιούτο ὅτι ἡ σταθεροποίησις ἦτο ὀ- κατὰ καλῇ. Ἡ τοιούτων ἐπιτυ- νομένης βαρβαροπυριτίδος ἤδυνάτο προ- τιθεμένης ἀρκετῆς ὑγρασίας νὰ δια- ρηθῇ πολλὴν καιρὸν. Ἐν ἑρῷ κατα- σῖς εἶναι ἴσως συνέπεια μίαν ἀνω

Χημικὸς Χ.

ΤΑΡΙΧΕΥΣΕΙΣ ΠΤΗΝΩΝ

ΜΑΡΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ὁδὸς Ἐυπόλοιδος 8

ΑΘΗΝΑΙ

Ταριχεύονται παντὸς εἶδους

πτηνὰ.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΗ - ΤΙΜΑΙ Α ΓΙΚΑΙ

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΝΗΤΩΝ

Μόνον τὸ ὰωρολόγιον "CYMA," εἶναι κατ'ἀλλήλων διὰ τοὺς Κυνηγούς Εἶναι ἀκριβὲς & ἀπαρμιλλοῦ ἀντοχῆς

Ζητήστε το εἰς ὅλα τὰ καλὰ ὰωρολογιοπωλεῖα

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΚΟΠΕΥΤΟΥ

Ἐξ ὅλων τῶν νεωτέρων βελτιώ- σεων τὰς ὁποίας παρουσιάζουν σή- μερον τὰ ἀθλητικὰ ἐν γένει ὄργανα, οὐδὲν ἐπέτυχεν μέχρι τοῦδε τὰς ἀλ- ματικὰς προόδους τοῦ κυνηγητικοῦ ὄπλου. Πρὸ μίαν περίου ἐκατον- ταετηρίδος, ἐπεδεικνύετο τὸ διὰ τσαρκιακὸν ὄπλον, ὡς ἡ τελευταία λέξις τῆς κυνηγητικῆς ὀπλοποιείας.

Κατόπιν ἔχοντο τὸ διὰ καμψιῶν σύστημα, ἀντικατασταθὲν ὑπὸ τοῦ ὄπλου I.efaucheux. Πολὺ ταχέως ἤλθε τὸ ἀνευ σφυρῶν τοιοῦτον, τὸ ὅποιο ἐπὶ πολλὴ ἐχρησιμοποίηθῃ, κατόπιν τὸ δι' αὐτομάτου ἐξωλέκως καὶ μετέπειτα τὸ διὰ μονῆς σκανδά- λης. Αἱ ἐπὶ τῶν κυνηγητικῶν ὀπλων βελτιώσεις κατὰ τὰ τελευταῖα πενή- κοντα ἔτη εἶναι ἐκπληκτικαί. Ἐν τούτοις, παρ' ὅλα ταῦτα, ἡ ψυχολο- γία τοῦ σκοπεύοντος μὲν αὐτῇ καὶ μέχρις ὅτου ὁ ἄνθρωπος χυθῇ, οὐ- τως εἰπεῖν, εἰς νέον καλὸν, θὰ μείνῃ ἡ αὐτὴ διὰ πάντοτε, παρ' ὅλας τὰς νεωτέρας βελτιώσεις. Δύο εἶναι οἱ σπουδαιότεροι παράγοντες, κοι- νοὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, οἵτι- νες πάντοτε θὰ ἀντιπράττουν κατὰ τῆς καλῆς σκοπεύσεως.

Τὸ ἐν εἶναι ἡ ἀλαζονία καὶ τὸ ἔτερον ἡ ζηλοτυπία. Ἦποτε δὲν στενοχωρεῖ περισσώτερον ἔταν κα- λὸν κυνηγόν, παρὰ θανατοτυγχάνῃ εἰς σχετικῶς εἰκόλους περιπτώσεις, κυρίως δὲ ὅταν δὲν συμβαίνει τοῦτο, εἰς τὸν τυχόν σύντροφόν του μετὰ τοῦ ὁποίου κυνηγᾷ, ὅταν μάλιστα οὗτος εἶναι ἱποδέετός του. Τότε θίγεται ἡ φιλοτιμία του καὶ ὅσον περισσώτερον προσπαθεῖ, τόσο στενοχωρεῖται καὶ ἐπομένως ἀπο- τυγχάνει.

Ἡ ζηλοτυπία εἶναι ὁ ἐτερος λό- γος, ὁ λίαν ἐπιζήμιος διὰ τὴν καλὴν σκοπεύσιν. Ἐν τῇ γυνῇ του ὅπως ἐπιτύχῃ, κτλ. εἰς τὴν τύχην.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ὁ «ΚΥΝΗΓΟΣ», ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ παρακολουθῇ καὶ ὀλιγομελεῖς κυνηγετικάς ἐκδρομάς, καθιέρωσε τὴν στήλην ταύτην, εἰς ἣν ὁ ἀναγράφωνται δι' ὀλίγων, τὰ τῶν ἐκδρομῶν τούτων, οἱ ἀποτελέσματα τὰ κυνηγετικά. Παρακαλοῦμεν ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κ.κ. κυνηγούς, ὅπως μᾶς ἀποστέλλωσι τοιαύτας ἀνταποκρίσεις, μὲ ἀληθινὰ ὅμως...ἀποτελέσματα....

Μὲ τὸν τελευταῖον χιονόκαιρο, οἱ κυνηγοὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἐξεστράτευσαν πάνοπλοι, εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Ἀττικῆς πρὸς ἀνέυρεσιν θηράματος. Ὅμιλοι ἐσχηματίσθησαν, αἱ κυνηγετικαὶ προετοιμασίαι ἐξετελέσθησαν ἐσπευσμένως καὶ διαφόρου εἶδους μεταφορικά μέσα ἐτέθησαν ἐν χρήσει, πρὸς μεταφορὰν τῶν κυνηγῶν εἰς μέρη ὅπου ὑπῆρχε πιθανότης (περίματος) κυνηγίου. Οἱ ὅμιλοι ἐγράφησαν πρὸς τὸ Μάξι, τὸ Τατόι, Μπιογιάνι Μαραθῶνα καὶ Κάλαιον.

Εἰς ὅμιλος, αποτελούμενος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Π. Ὁκταράτον, Λουκᾶν Μάντζαρη, Κανελόπουλον, Κοσμ. Κουλεντιανὸν καὶ Ἀλεξ. Δασκαλόπουλον μετέβη εἰς τὸ Μάξι. Τὸ χιονόνερο ἔπεφτε συνεχῶς καὶ ἐμπόδιζε τοὺς ἀνωτέρω νὰ κυνηγῶν εὐκόλως, καὶ νὰ διακρίνουν καλά.

Τὰ σκυλιὰ - καὶ εἶχαν θαυμάσια - ὑπέφεραν πολὺ καὶ δένεψαν. Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο ἔπασαν παγωμένα δυὸ σκυλιὰ. Ὁ ἱατρὸς Μάτζαρος εἶχε προβλέψει καὶ εἶχε προμηθευθῇ ἐνέσεις. Καὶ μὲ αὐτὰς συνήλθον τὰ δυσισχυμένα σκυλιὰ.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκυνήγησαν περὶ τὴν ἡμισέαν ὥραν καὶ ἐσκότωσαν 30 μπεκάτσες. Ἐπέστρεψαν στὸ χάνι, διενεχθέντες καὶ τὴν ἐπομένην ἐπανέλαβον τὸ κυνήγι.

Κατόρθωσαν, παρ' ὅλον τὸν ἄθλιο καιρὸν, νὰ σκοτώσουν ἀκόμη 23 μπεκάτσες, οἱ τέσσαρες κυνηγοί. ἔκτος τοῦ ἐνός ὅστις ἐπροΐμῃσε τὸ τζάκι τοῦ χανιτζῆ. Καὶ τοῦτο, διότι τὸν ἡμποδίζαν τὰ... χοιρᾶ του ἐνδύματα, τὸ δόλοικο σεντόνι τοῦ χιονιοῦ καὶ τὸ διαβρολεμένο κρῖον.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁμίλου τούτου, ἦταν ἀπὸ τίς περὶ καλές.

Ἐπίσης εἰς τὸ Μάξι μετέβη καὶ ὅμιλος αποτελούμενος ἐκ τῶν κ.κ. Σωκρ. Ἰγγλέση, Γ. Μπρούσκαρη, Θ. Φιλάνη, Πλουμιστοῦ καὶ Γ. Γιακουμιδάκη. Ἐκ τούτων, τὸν κ. Γ. Μπρούσκαρη, παρέσυρεν ὁ σκύλος του γιὰ λαγούς, χωρὶς ἐπιτυχίαν ὅμως. Οἱ λοιποὶ, ἐντὸς ὀλίγης ὥρας

ἐσκότωσαν 32 μπεκάτσες καὶ δύο πάπιες.

Ὁ γνωστὸς τῆς κ. Πίτλιγγερ, ὁ ἔχων καταγάγῃ ἀρκετὰς σκοπευτικάς νίκας μέχρι τοῦδε, μετέβη πρὸ ἡμερῶν, μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Λεονάρδου εἰς τὰ Καλύβια, γιὰ κυνήγι. Ἐπεδόθησαν ἀμφότεροι στὸ κυνήγι περιστριῶν καὶ ἐσκότωσαν 14 τοιαῦτα.

Εἰς τὸ Μάξι ἐπίσης, πρὸ τριήμερου μετέβη καὶ ἄλλος ὅμιλος κυνηγῶν ἀποτελούμενος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Εὐστρ. Μαϊχόν, Α. Διασίοντον, Ε. Μπακολούρη καὶ Μ. Φρονίσταν. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἡμερησίου κυνηγίου των δὲν ὑπῆρξαν τόσον ἱκανοποιητικά, λόγῳ ἑλλείψεως θηράματος.

Ἐπίσης τὴν προτελευταίαν ἡμέραν τῆς λήξεως τοῦ κυνηγίου τοῦ λαγοῦ, ὅμας ἀποτελούμεν ἐκ τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Μπούσκαρη, Ἀλ. Νικολοπούλου καὶ Γ. Γιακουμιδάκη μετέβη εἰς τὰ Παληοκούντουρα καὶ κατόρθωσαν νὰ ξεσκαρίσῃ δυὸ λαγούς μὲ τὰ θαυμάσια λαγωνικά ποῦ διέδετε Ὁ ἕνας ἔπεσε κεραυνοβόλως κυνηγηθείς. Ὁ ἕτερος ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν ἄγουσαν...

Ρεδιάδης καὶ Σπυρ. Μπαρπαρέσσος. Οἱ ἀνωτέρω συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Καρατζᾶ ἢ Τσάρου, ἐσκότωσαν 60 περίπου μπεκάτσες καὶ 45 πάπιες καὶ μπεκατσίνια. Σκέπτονται δὲ νὰ ἐπανέλθουν... δριμύτεροι.

Φ.

ΙΣΤΙΙΑΙΑ

Ἡ κυνηγετικὴ χειμερινὴ κίνησις ἐφέτος δὲν ὑπῆρξε πολὺ ζωηρὰ διότι αἱ μπεκάτσες αἰτίνες ἔπασαν ἀκολουθήσασαι τὴν πεσοῦσαν χιῶνα, παρέμεινον μόνον τριήμερον ἀκολουθήσασαι τὴν διάλυσιν αὐτῆς καὶ ἀπελθούσας εἰς τὰ δάση καὶ τοὺς λόγγους, ἐν ᾧ ἀπεναντίας πάπια ἄγριες μᾶς ἐπεσκέφθησαν ἀφθονες καὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ παραμένουν ἐν τῇ ἐνταύθα Λίμνῃ.

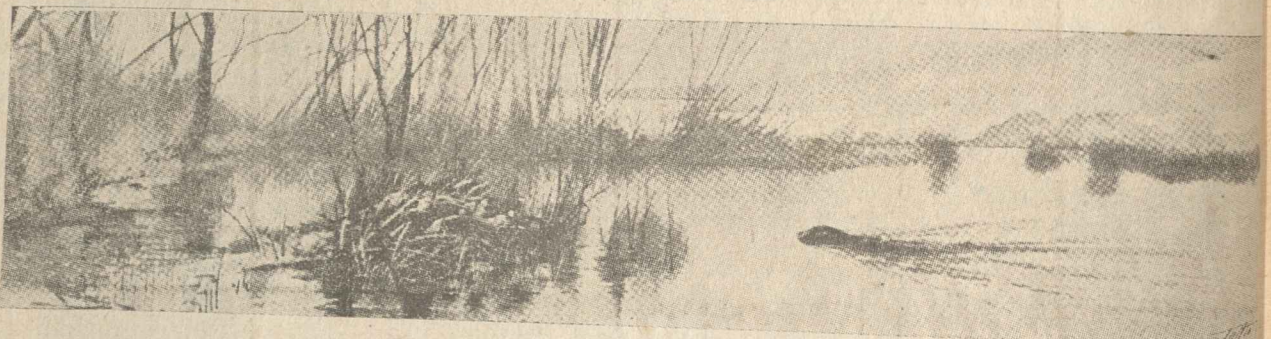
Τὸ ῥεκόρ στὶς μπεκάτσες ἔχει ὁ ἄριστος κυνηγὸς τῆς πόλεως μᾶς σωφὸρ κ. Δημ. Κουλουριώτης φονεύσας περὶ τὰς 300 μὲχρι τοῦδε. Δεύτερος ἀκολουθεῖ ὁ ἐπίσης σωφὸρ κ. Γ. Δήμενας φονεύσας περὶ τὰς 150, τρίτος ὁ πρόεδρος τοῦ κυνηγ. Σωματείου κ. Ἀλ. Καλέμης καὶ κομητὴρ αὐτοῦ κ. Ἰω. Ματθαίος καφεπώλης, φονεύσαντες περὶ τὰς 75 ἕκαστος. Ἀκολουθοῦσι οἱ Δημ. Ματθαίος, καὶ Ἰω. Βλαχογιάννης ἢ Βρονταράς ἐπικαλούμενος, μὲ τὸν περὶφημον καὶ μεγαλόσωμον ὡς ὄνον κύνα του «Μόρτην» ἐπικαλούμενον καὶ φημιζόμενον διὰ τὴν τεμπελιά του. Ἐπίσης ὁ ἐμποροεράτης κ. Σπ. Παπα-

καίεφοδαίσας ἅπαντας τοὺς κυνηγῶν τοῦ Σωματείου μὲ τὰ ἐκλεκτότερα πρωτότυπα κυνήγια. εἶδη, συντείναν τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν διὰ τῶν παρ' αὐτὸν γεμιζομένων (ιδίως ἐφευρέσεως) φουσιγγίων «ἀνάπνων ἰντεάλ» καὶ μαζὶ συγχαρητηρίων, πολὺ περισσότερα διὰ τὰς ἀόκνους φροντίδας του διὰ εὐδόων τοῦ κυνηγ. Σωματείου οὐτινος ὑπῆρξε ὁ πρωτεργάτης θεμελιωτής.

Μ. Ζ.

ΣΑΜΟΣ - ΒΑΘΥ

Παρὰ τὰ τελευταῖα ψυχρὰ, ἐλέγστον κυνήγι περσιῶν παρεληφθῆναι εἰς τὴν περιφέρειάν μας. Δυστυχῶς παρατηρεῖται μεγάλη ἑλλειψὶς ἐν μικρῶν - λαγῶν καὶ περδικῶν. Τοῦτο στενοχωρεῖ, ὀλοκληρὸν τὸ κυνηγετικὸν κόσμον τοῦ Λιμέν. Βαθέος, ὅστις φοβούμενος πάντα ἑλλειψιν ἐνδημικῶν θηραμάτων μελετᾷ τὴν λήψιν μέτρων δραστηριοτήτων. Ἐν τῶν κυριωτέρων μέτρων τοῦ προτείνου οἱ κυνηγοί, εἰς ἡ ἀπαγόρευσις τῆς θήρας ἐπὶ ἔτος, εἰς ὥρισμένην περιοχὴν, ἢ κατορθωθῇ νὰ πολλαπλασιασθῇ τὰ θηράματα. Ἐπίσης ὁ κυνηγὸς Σύλλογος Βαθέος, ἔλαβεν ἀπόφασιν, νὰ ἐξαπολύσῃ μερ-

ΔΙΣΤΟ - ΕΥΒΟΙΑΣ

Μὲ τὸ τελευταῖον κρῖον, ἀφίχθησαν ἀρκετοὶ κυνηγοὶ ἐς Ἀθηνῶν, γιὰ τὸ κυνήγι τῆς πάπιας.

Ἐνας ὅμιλος ἐκ τῶν κ.κ. Ἐλευθ. Κωνσταντοπούλου, Ἀντων. Κουτοῦβαλη, Ἀνδρέα Μελά καὶ Βασίλ. Νικολετοπούλου, εἶχε καλὴν ἐπιτυχίαν. Ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἐσκότωσαν 68 πάπιες.

Ἐπίσης εἰς ὅμιλος ἐκ τῶν κ.κ. Παπαδημητρίου, Καμπάνη καὶ τῆς κυρίας Καμπάνη, ἐσκότωσαν 42 πάπιες.

Πάπιες ἐδῶ, ὑπάρχουν ἀφθονες.

ΑΙΔΗΨΟΣ

Ἀρκετὸν περσιῶν θήραμα ἔπασαν εἰς τὴν περιοχὴν μας, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιεῖς δεξιότεχναι κυνηγοί, ἔκαμαν τὴν ἐμφανισίν των.

Μπεκάτσες ἀρκετές, πάπιες καὶ μπεκατσίνια ἀφθονα, ἔπασαν ὑπὸ τὰ βλήματα τῶν σκοπευτῶν.

Ἐπιτυχίαν σημαντικὴν ἔσχον οἱ θαυμάσιοι κυνηγοὶ κ.κ. Δευκαλ.

διώτης ὅστις πολλὰ δαπανᾷ γιὰ τὸ κυνήγι.

Δεινὸς ἐπίσης κυνηγὸς σημειώσας ἀρκετὰς ἐπιτυχίας, τυγχάνει, καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταύθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης κ. Στ. Νικολαΐδης φημιζόμενος διὰ τὴν μεγάλην σκοπευτικὴν ταχύτητα.

Εἰς τὸ κυνήγιον τῆς ἀγριόπαπιας ἔχουσι τὸ ῥεκόρ ἐφέτος οἱ κ.κ. Κωνστ. Αἰβαλιώτης γεωργὸς ἐκ Ν. Χωρίου καὶ ὁ φαρμακοποιὸς κ. Γ. Κουμινιώτης, φονεύσαντες ἄχρι τοῦδε ἅνα τῶν 300 ἕκαστος, ἐπίσης ἀρκετὰς ἐφόνευσας καὶ ὁ Χαρ. Κουμπουράς μεταχειριζόμενος ἅπαντες πυρρίτιδα «Ἰντεάλ» τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυρριτοποιείου.

Εἰς τοὺς λαγούς τὸ ῥεκόρ ἔχει ὁ κ. Ἐπ. Πάππος ἀντιπρόεδρος τοῦ Σωματείου, σκόλισας τὸν ἀνατολ. τοῖχον τῆς οἰκίας τοῦ μὲ τὰ πενήνκοντα περίπου δέσματα τῶν παρ' αὐτοῦ φονευθέντων λαγῶν.

Επίσης καὶ ὁ Σωτ. Μπαλωμένος ὅστις ἔχει τὴν δεινότητα καὶ τὸ βλέμμα τοσοῦτον ἐξηλασμένον εἰς τὸ νὰ βλέπῃ τοὺς λαγούς εἰς τὸ γράμμα τῶν σημειωθῆτω ὅπως οἱ ποτὲ δὲν παραβολεῖ εἰς πρῶτα δὲν τοὺς σκαρίσει φωνάζων «βρίτω», καὶ τοὺς παραβολεῖ πάντοτε φεύγοντας, ἀποτελεσματικῶς.

Ἀλματικὴν πρόδον ἔχει ἐπιφέρει εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἄριστος κυνηγός, ὅπλο ποιός, γραμματεὺς τοῦ κυνηγ. Συλλόγου καὶ ἔμπορος κυνηγ. εἰδῶν κ. Ζήσης Μπούκας, πλουτίσας τὸ Κατάστημά του

ζεύγη περδικῶν, εἰς τὴν νῆσον, καὶ προκαλέσῃ ἀπαγορευτικὴν διάταξιν κυνηγίου πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ θηράματος.

Κ. Δ.

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

Ντοφρέκι, μαρουτί, πουλιά καὶ λαγοὶ
Καὶ τῖφλα στὰ πλοῦτη καὶ τῖφλα στὴ γῆ
Ἄν θες νὰ μὴ γείνης ποτὲ φθισικὸς
Στὰ δάση νὰ μείνης ἐδῶ κυνηγός.

Τσοφὴ καὶ ἀέρα τὰ δυὸ καθαρά
Ὀλόφωτο ἡμέρα καὶ κρῖον νεοά.
Λαγοὶ καὶ πουλάκια, πουλιά καὶ λαγοὶ
Κὶ ἄγνὰ θυμαράκια σ' ἀγνόητη γῆ.

Ἄν θες νὰ μὴ γείνης ποτὲ φθισικὸς
Στὰ δάση νὰ μείνης ἐδῶ κυνηγός.
Ντοφρέκι μαρουτί, πουλιά καὶ λαγοὶ
Καὶ τῖφλα στὰ πλοῦτη καὶ τῖφλα στὴ γῆ.

Ι. ΠΑΛΗΣ